

складемо сесію відмінно

ЙДУТЬ ІСПИТИ

ЙДЕ гомінками університетськими коридорами зимова екзаменаційна сесія. Позаду хвилювання, пов'язані з складанням заліків, старанна підготовка до перших іспитів. На факультетах панує напружений трудовий ритм. Сьогодні гаслом кожного студента є — не скласти, а знати.

Що ж приніс новий рік студентам філологічного факультету, чим порадувала їх ця перша в новому ювілейному році сесія? На це питання відповідає заступник декана Володимир Петрович Дроздовський.

Екзаменаційна сесія щойно розпочалася. І з того, як складають суспільні науки, і радує те, що готувалася більшість з них до сесії сумлінно і старанно.

Першими на факультеті складають суспільні науки, і радує те, що іспити проходять організовано і оцінки студенти отримують хороші.

Першокурсники складають свою першу в житті сесію. Звичайно, не обходиться без хвилювань. Але вже на першому іспиті з історії КПРС студенти показали, що з початку навчання на факультеті вони взяли правильний курс.

Добре йдуть справи на першому російському. На іспиті з російського фольклору відмінні оцінки одержало вісімнадцять чоловік.

На других курсах першими проходили іспити з історії КПРС та логіки. І тут є багато студентів, які одержали на іспитах добрі та відмінні оцінки. Це зокрема, Л. Кіствін, С. Мефодовський, Т. Шевченко, І. Кравченко, І. Кушта (український відділ), В. Барладану, Л. Ларіонова, З. Толмачова, Г. Швець, І. Візнер, Л. Маркушевська, В. Позняков, Г. Овасопова, Л. Стечишина (російський відділ) та багато інших.

Справляються зі своїми сесійними завданнями і третьокурсники. Тут іспити з історичного матеріалізму та історії української літератури на «відмінно» та «добре» склали студенти В. Бажан, А. Дворецька, Т. Мамугенко, Ф. Шаряк, Л. Маньківська, Н. Малашевич, Б. Сушинський та інші. На російському відділі порадували своїми знаннями студенти О. Гончаренко, О. Іваницька, Л. Буракова, О. Крикунова, О. Смагіна, Т. Бродецька та інші студенти, які одержали відмінні оцінки з російської літератури.

На четвертому українському студенти склали іспити з політичної економії та педагогіки.

Четвертий російський склав іспити з політекономії та методики. Відмінними та добрими оцінками порадували викладачів студенти О. Гайдено, С. Пивоваренко, Л. Сидорова, В. Махненко, С. Барда, І. Козлова.

П'ятикурсники склали всі заліки і напружено готуються до іспитів з філософії та наукового комунізму. Хочеться побажати їм найкращих успіхів...

Сесія триває. Чекають студентів нові рубежі і переживання. Ну що ж, ні пуху вам, ні пера, друзі! Т. АНАНЧЕНКО.

В ГРУПІ—8 ДІВЧАТ. ЇХ ДЕВІЗ—ВІДМІННО!

ГРУПА біохіміків IV курсу біологічного факультету невелика. Вона налічує вісім студенток. Група завзята, наполеглива, з принципом.

В минулу зимову сесію вони вирішили скласти іспити тільки на «відмінно». І склали. Всім колективом одержували потім підвищену стипендію. А принцип в них такий: якщо семінар, то треба піти на нього добре підготовленим, а якщо практичні заняття — то виконати їх якнайкраще.

Не подумайте, що ці дівчата, як то кажуть, «не от мира сего». Вони не ходять в глухих сукнях, і не носять зачісок «класних дам» початку цього століття. Вони звичайнісінькі студентки нашого університету.

У вільний час йдуть в кіно або, зібравшись в гуртожитку, дебатують чиї вірші кращі—Окуджави чи Євтушенка. На вечорах відпочинку вони виділяються своєю веселістю та життєрадісністю. Вони веселі, коли відпочивають, і серйозні на заняттях.

В групі нема балачок про те, що той чи інший

викладач придирається до кожної дрібниці. Дівчата цінують вимогливих викладачів та професорів свого факультету.

— Майя Володимирівна Голубцова вимогливий викладач, — кажуть дівчата. — Вона навчила нас мислити, працювати і прагнути до мети. Багато в нас на факультеті таких викладачів.

Цього року біохіміки також добре почали складати сесію. Вже позаду чотири заліки і два іспити. Складено все. Іспити з спецкурсу біоенергетики окислювально-відновлювальних процесів, який приймала М. Голубцова, та з політекономії вся група склала на «відмінно».

Попереду ще іспити. Дівчата наполегливо готуються. Запевнюють, що задовільних оцінок не буде.

— От щодо добрих, — то всяке може бути. Але наш девіз — тільки «відмінно».

Молодці, біохіміки! Так тримати!

Н. БОРИСОВ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXIII

За Наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 2 (879).

18 січня 1967 р.

Ціна 2 коп.

ЦК КПРС ЗАКЛИКАЄ РАДЯНСЬКУ МОЛОДЬ БУТИ ВІРНИМИ ПРОДОВЖУВАЧАМИ СПРАВИ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, АКТИВНИМИ БУДІВНИКАМИ НОВОГО СВІТУ, ОВОЛОДІВАТИ ЗНАННЯМИ, БЕРЕГТИ І ПРИМНОЖУВАТИ ЗАВОЮВАННЯ СТАРШИХ ПОКОЛІНЬ. (З Постанови ЦК КПРС від 4 січня 1967 року «Про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції»).

УСПІХ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ЙДЕ ювілейний рік Радянської влади. Гідно зустріти 50-річчя Великої Жовтня — ось до чого прагне колектив університету.

Виконуючи взяті зобов'язання, молодий вчений біологічного факультету, член парткому ОДУ В. Коваль завершив роботу над дисертацією і представив її на здобуття вченого ступеню кандидата біологічних наук.

Днями на вченій раді біологічного факультету

ЗА ВЛАДУ РАД!

До великого 50-річчя вийшло і виходить багато наукових досліджень з революційної історії. Успішно ведуть дослідницьку роботу й історики нашого університету.

Недавно вийшла в світ книжка доцента С. Мельника «Перемога Радянської влади на

Півдні України».

Автор дослідив і висвітлив історію боротьби трудящих за перемогу Радянської влади на Півдні України. В його книзі розкривається героїчний подвиг робітників, бідного селянства, революційних солдатів і

Товариші, співробітники тепло поздоровили молодих вчених.

ПЕРША ЛЕКЦІЯ

ДНЯМИ в Науковій бібліотеці розпочато Жовтневі читання.

Співробітники бібліотеки прослухали першу лекцію з даного циклу—«Одеська партійна організація — фортеця більшовизму на півдні України». Лектор особливу увагу приділив тому, як В. І. Ленін спрямовував діяльність Одеської партійної організації.

Жовтневі читання триватимуть.

О. НОТКІНА.

матросів в період боротьби за диктатуру пролетаріату.

Книжка доцента С. Мельника допоможе пропагандистам, агітаторам, учням, а також широкому колу читачів глибше вивчити історію боротьби партії і народу за перемогу Великої Жовтня, за перемогу Радянської влади на Україні і в її південних районах.

ЗВІТУЮТЬ ФІЗИКИ

ФІЗИКИ розпочали складати зимову сесію значно пізніше інших студентів. На фізичному факультеті тільки закінчилася залікова сесія. П'ятикурсники склали один іспит. Студенти групи теоретичної фізики склали спецкурс, а астрономи — іспит з астрономії. Екзамен в основному складено на «добре» та «відмінно».

Не все гаразд на другому курсі факультету.

Нещодавно тут проходив залік з теоретичної механіки, який приймав старший викладач М. Коваленко.

— Мушу сказати, — підкреслив він, — що теоретична механіка є початком загального курсу теоретичної фізики. А другокурсники поставилися несерйозно до теоретичної механіки, і майже третя частина студентів заліку не одержала. Можна відзначити глибокі відповіді лише студентів В. Харьянен, Д. Краснер, М. Фойгель та деяких інших. А цього замало для курсу, де навчається понад сотню студентів.

Отже, другому курсу треба подумати над тим, як навчатися далі. Попереду ще другий семестр, і треба ліквідувати цю прогалину в знаннях.

Перший курс добре справився з заліками. Тут лише студент О. Пилипейченко вирішив «почекати» складати сесію. Шкож, воно й зрозуміло. Студент весь час пропускав заняття і не виявляв ніякого бажання до навчання. Як кажуть, що посієш, те й пожнеш.

Організовано пройшов іспит на третьому курсі з наукового атеїзму. Заліки третьокурсники також склали успішно. Загальне добре враження від курсу псує тільки студентка Л. Кримчак, яка ще й досі не наважиться скласти іспит з теоретичної механіки за другий курс.

Сесія тільки почала крокувати по факультету. І, звичайно, ще не можна робити якісь певні висновки. Слід сподіватися, що студенти факультету складуть сесію успішно.

Б. НИЖЕГОРДОВ.

НЕ ГАЯТИ ЧАСУ

УСУНУТИ НЕДОЛІКИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАННЯ НА КРАЩУ АКАДЕМІЧНУ ГРУПУ

ТОРІК комітет ЛКСМУ і профком університету на ознаменування 50-річчя Радянської влади оголосили змагання за кращу академічну групу. Було визначено умови змагання: студенти академічних груп повинні старанно і глибоко оволодіти марксистсько-ленінською теорією, досягти високої

успішності, брати активну участь в роботі НСТ, а поведінка студентів групи має відповідати моральному кодексу будівника комунізму.

Організатори змагання обіцяли підвести перші його підсумки після літньої сесії 1965/66 навчального року.

У листопаді, вже після того, як були надруковані умови змагання, відбулась XXI звітно-виборна комсомольська конференція університету. Делегати конференції висловили невдоволення ходом змагання. Так, комсорг біологічного факультету Василь Кутусенко в своєму виступі заявив, що «змагання академічних груп проводиться без комсомольського вогнику і завзяття, дуже в'яло. Перші підсумки не були підведені по закінченню літньої сесії 1965/66 навчального року. Та й по цей день вони ще не підведені».

Його підтримав делегат конференції Владлен Свірський.

Секретар парткому університету Л. Калуст'ян теж звернув увагу делегатів конференції і членів комітету ЛКСМУ на те, що кожну розпочату справу треба доводити до кінця.

На конференції було обрано новий склад комітету комсомолу університету. Делегати конференції в прийнятому рішенні зобов'язали комітет «активізувати змагання за кращу академічну групу».

Через деякий час після комсомольської конференції студенти другого курсу історичного факультету у своєму зверненні до всіх студентів закликали взяти активну участь у змаганні, а академічні-переможці присвоїти звання «Краща академічна група імені 50-річчя Великого Жовтня». Почин істориків підтримало багато комсомольських організацій, схвалив партком та комітет комсомолу ОДУ.

Давайте-но підемо до комітету комсомолу і спробуємо вяснити, хто сьогодні очолює змагання, який факультет, яка учбова група.

На жаль, тут про все це довідатись не вдалось. Стало ясно, мабуть, лише те, що про змагання в комітеті пам'ятають, думають щось зробити, «якось активізувати змагання». З цією метою академічний сектор, який очолює Г. Безсокир-

на, планує підвести підсумки нинішньої зимової сесії і тим самим виявити тих, хто буде попереду.

— І це все? А скільки груп включилися в змагання?

Але на це питання члени комітету не змогли відповісти. Немає у них таких даних.

— Як підводитимуться підсумки зимового етапу змагання?

— Дані про успішність академічних груп візьмемо в учбовому відділі, співставимо. Ось тоді й виявляться лідери змагання.

— Лише за успішністю? А як же останні умови змагання? Науково-дослідна робота, участь в громадському житті?..

Про це в комітеті ЛКСМУ ще не думали. А треба було б вже тепер кожну учбову групу підготувати до громадської атестації. Для цього кожний сектор комітету комсомолу повинен вже сьогодні знайомитися зі станом справ у групах. Але цього не робиться.

Особливе здивування викликає пасивність академічного агітсектора комітету комсомолу університету. Пройдіть ви по факультетах, по гуртожитках університету, по аудиторіях. Ніде ніщо не нагадує про те, що в університеті йде змагання на кращу академічну групу. Жодного яскравого плакату, комсомольського заклику. Мало про змагання можна прочитати в факультетських стінних газетах.

Позицію стороннього споглядача змагання зайняв профком університету. Невже товариші з профкомом вирішили обмежитися виділенням грошей на туристські путівки переможцям змагання. І все? Ні, на цьому їх діяльність не повинна закінчитись. Вони мусять теж жваво цікавитись ходом змагання, надавати допомогу в його активізації.

Незважаючи на всі ці упущення, змагання за кращу академічну групу імені 50-річчя Великого Жовтня з кожним днем набирає все більшого розмаху. Студенти, підхопивши почин своїх колег-істориків, стоять на жовтневій захті, сповнені прагнення відзначити ювілей Радянської влади високою успішністю. Але коли б комітет комсомолу, профком більш предметно займалися змаганням студентів, то, безсумнівно, полум'я його розгорілось би яскравіше і результати його були б показовішими.

Час ще є. Всі недоліки в організації змагання можна і треба усунути. Але зробити це необхідно якомога швидше.

С. ЩЕХАПАР

Крокує сесія. На знімку: студентка другого курсу фізичного факультету А. БОГАЧИНСЬКА складає залік з іноземної мови старшому викладачеві М. ПРОСКУРОВУ.

„СПАСИБІ ВАМ...”

Остання лекція...

Заступник декана факультету поздоровляє студентів-заочників з закінченням лекційних занять. В руці Діни Карлівни Кондратьєвої дзвоник. І дзвенить-видзвонює він нам свій останній дзвін... І завмирає щось у грудях.

Дзвенить останній дзвоник. І повніться оплесками двадцять перша аудиторія. Це ми аплодуємо вам, наші викладачі. Вам, лаборанти і завкабінетами. Вам, наші методишці...

Ви прийшли поздоровити нас з останнім дзвоником. Ваша увага — велика честь для нас. Спасибі вам!

На першому курсі ви говорили нам, що озброїте нас знаннями — ниткою Аріадни, провідною ниткою довгого лабіринту життя людини. Ми одержали цю нитку, і на шостому курсі кажемо: спасибі вам.

Ви побажали нам завжди і у всьому бути людьми з великої букви, рицарями слова, гідними кращих традицій російських словесників — спасибі вам.

Ви побажали нам радісної любові до всього живого на землі — спасибі вам.

Ви наказували нам ніколи не поривати зв'язку з альма-матер — нашим університетом, де нас завжди чекатиме ваша допомога і участь — спасибі вам.

Наша стінгазета називалась «Ай, ухнем!». Ви побажали нам ще і «потянуть» і «подернуть» і успішно скласти державні іспити та захистити дипломні роботи, ви побажали нам великого щастя — спасибі вам.

Ви сказали, що вам було легко працювати з нашим курсом, ви називали нас ентузіастами, ви побажали нам здоров'я — спасибі вам.

...Над Одесою — сніжний вечір. Затихло в морі студентські пісні, відлунали вірші біля пам'ятника Пушкіну. Відзвенів останній наш студентський дзвоник...

Л. ЛЕЙДЕРМАН,
студент-заочник VI курсу фі-
зіологічного факультету.

СЛОВО ЛЕНІНА ПРО СЛОВО

В багатьох своїх працях В. І. Ленін заряди виступав проти фразерства, балаканини, урочистих слів і обіцянок. Радянська, соціалістична демократія, писав він, рішуче відкидає геть пишлі, але брехливі гасла, слова й оголошує нещадну війну будь-якому лицемірству й демагогії. «Якнайменше політичної тріскотні, як-найбільше урвги найпростішим, але живим, з життя узятим, життям перевіреним фактам комуністичного будівництва — цей лозунг треба безупинно повторювати всім нам, нашим письменникам, агітаторам, пропагандистам, організаторам і так далі».

Для нас, радив В. І. Ленін, треба писати ясно й чітко, кожна стаття, наприклад, нашої програми повинна бути короткою й без будь-яких зайвих слів. Цієї вимоги найпослідовніше дотримувався у своїх виступах і працях передусім сам В. І. Ленін.

У 1921 році, як відомо, відбувся X з'їзд РКП(б). У звітній доповіді з'їздові про політичну діяльність ЦК РКП(б) В. І. Ленін, обстоюючи єдність партії, вперше вжив слово «ухил», російське — «уклон». Ось як він для широких кіл радянської громадськості пояснює і розкриває значення слова «ухил»:

«Ухил не є ще готова течія. Ухил це є те, що можна виправити. Люди трохи збилися з дороги або починають збиватися, але виправити це можна. Це, на мій погляд, і виражається російським словом «ухлон». Це підкреслювання того, що тут ще немає чогось остаточного, що справа — легко поправна, — це бажання застерегти і поставити питання в усій повноті і принципіально. Коли хтось знайде російське слово, яке більше виражає цю думку, — будь ласка. Я сподіваюсь, що ми з-за слів спорити не будемо...».

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції в усіх мовах народів нашої країни поширилось латинське слово «диктатура». Утворилось воно від слова «диктатор», яке в свою чергу було утворене від латинського дієслова «дікто», уживаному у значенні «диктую, оголошую». У стародавньому Римі слово «диктатор» мало таке значення: «особа, що за

надзвичайних умов тимчасово одержує необмежену владу». Необмежену владу і сан, звання диктатора давні римляни і стали називати словом «диктатура». Згодом слово «диктатура» розширило свою семантику й стало уживатися у значенні — «державна влада панівного в суспільстві класу яка спирається безпосередньо на насильство і в своїх діях не зв'язана ніякими законами».

До Великої Жовтневої соціалістичної революції були відомі три типи диктатури експлуататорських класів — рабовласницький, феодально-кріпосницький і буржуазний. Після Жовтня з'явився новий тип диктатури — диктатура пролетаріату, державна влада робітничого класу.

В перші роки радянської влади словосполучення «диктатура пролетаріату» було для широких кіл трудящих мас незрозумілим і антирадянським елементом досить часто демагогічно спекулювали на цьому. В. І. Ленін знав про це і в 1919 році на Першому Всеросійському з'їзді у справі позапартійної освіти так його пояснив: «Марксист, який визнає необхідність класової боротьби, говорить: до соціалізму людство прийде не інакше, як через диктатуру пролетаріату. Диктатура — слово жорстоке, тяжке, криваве, болісне, і отаких слів на вітер не кидують». «Слово «диктатура пролетаріату» — слово латинське, і кожна трудяща людина, яка його чула, не розуміла, що це таке, як це здійснюється в житті. Тепер це слово перекладене на народні сучасні мови, тепер ми показали, що диктатура пролетаріату є Радянська влада, та влада, коли організуються робітники самі й кажуть: «Наша організація вища над усе; ні один нетрудящий, ні один експлуататор не мають права брати участі у цій організації. Ця організація спрямована до однієї мети — до повалення капіталізму...».

В. І. Ленін визнавав мову одним з найважливіших засобів спілкування між людьми, одним з могутніх засобів зв'язку і впливу Комуністичної партії на маси. Його дбайливе ставлення до слова і є яскравим свідченням цього.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

УРОЧИСТІ ХВИЛИНИ

КІМНАТА бойової слави. Над входом висить лозунг-клятва комсомолі: «Молодістю своєю клянемося тобі, партіє, бути вірними справі комунізму».

Кімната заповнюється людьми. Вони прийшли сюди на обмін комсомольських документів.

Зі словами теплого напуття бути вірними справі батьків виступають перший секретар обласного комітету комсомолу

Г. Ревенко, проректор університету по учбовій частині Г. Вязовський, заступник секретаря парткому університету М. Раковський.

І ось настають урочисті хвилини. Григорій Ревенко вручає комсомольський квиток зразка 1967 року Наталі Жорняк. За нею до столу підходять Вячеслав Смирнов, Віктор Волков, Марина Мансветова. Всього 45 комсомольців в цей день обміняли свої квитки.

НА ЗНІМКАХ: зліва — перший секретар Одеського обкому ЛКСМУ Г. І. РЕВЕНКО вручає комсомольський квиток співробітниці університету тов. ФЕДОСЄЄВИЙ. Справа — комсомольці розглядають нові квитки.

ЗА ТРАДИЦІЄЮ

В ці дні в університеті особливе пожвавлення. Завершують зимову екзаменаційну сесію студенти-заочники. У випускників, студентів шостих курсів, це остання сесія. В ході її вони повинні скласти й іспит з курсу наукового комунізму.

Для того, щоб допомогти студентам оволодіти матеріалами і рішеннями ХХІІІ з'їзду КПРС та грудневого (1966 р.) Пленуму ЦК КПРС, кафедра наукового комунізму підготувала теоретичну конференцію студентів-заочників. Проведення таких конференцій стало традицією. Нещодавно, цього року, як і в 1965 та 1966 роках, в тій же 14 аудиторії відбулась теоретична конференція

на тему: «ХХІІІ з'їзд про міжнародне становище СРСР і зовнішню діяльність КПРС».

Понад 250 випускників історичного, філологічного факультетів та факультету іноземних мов прийшли на конференцію. З великою увагою слухали вони доповіді, виступи. Багато з них вело записи.

Відкриваючи конференцію, завідувач кафедри доцент Д. Щербаков підкреслив, що в рішеннях ХХІІІ з'їзду КПРС дано глибокий аналіз сучасного міжнародного становища і зовнішньої діяльності Комуністичної партії. Час, що пройшов після з'їзду, показав, що ЦК КПРС послідовно здійснює вироблений партією курс

в галузі міжнародної політики і комуністичного руху і разом з іншими марксистсько-ленінськими партіями веде боротьбу за захист генеральної лінії світового комуністичного руху, за згуртованість комуністів світу.

Студент Г. Власюк у своїй доповіді дав загальну характеристику основних революційних сил сучасності. Він розповів про невпинний ріст впливу Радянського Союзу і всієї світової системи соціалізму на революційну боротьбу робітничого класу капіталістичних країн, боротьбу народів за національну незалежність і показав, як світова система соціалізму — головна революційна сила сучасної епохи — перетворюється у вирішальний фактор розвитку людства.

Характеристиці національно-визвольних революцій в сучасну епоху і перспектив розвитку країн, які скинули іго колоні-

ального рабства, присвятила свій виступ студентка Л. Мельникова. Велику увагу приділила вона питанням про роль світової системи соціалізму в розвитку національно-визвольного руху, підкреслила, що завоювання національно-визвольної боротьби народів нерозривно пов'язані з успіхами соціалізму і міжнародного робітничого класу. Міцний союз цих революційних сил є гарантією торжества національного і соціального визволення народів.

Злочинна війна американського імперіалізму проти в'єтнамського народу, а також мілітаристська та реваншистська політика правлячих кіл Західної Німеччини, що діють у змові з Вашингтоном, ведуть до небезпечно заострення міжнародної обстановки. Це вимагає підвищення пильності, непослабної уваги до зміцнення обороноздатності та зовніш-

ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СТУДЕНТІВ-ЗАОЧНИКІВ

ли та Сполучених Штатів Америки. США намагаються перетворити Західну Європу в знаряддя своєї глобальної політики, в основі якої лежить намагання зупинити процес національного та соціального визволення народів. Боротьба проти нової військової небезпеки в Європі стала кровною справою всіх європейських народів. Соціалістичні країни взяли на себе ініціативу об'єднати зусилля всіх миролюбних сил континенту в ім'я створення міцної системи європейської безпеки.

Інтересну доповідь зробив студент І. Кирієчев. Тема доповіді: «Зміцнення згуртованості, єдності дій — насущне завдання комуністичного руху». Він підкреслив, що 50-річчя Великого Жовтня радянський народ і прогресивне людство зустрічають в умовах зміцнення міжнародних позицій нашої країни. Важливою умовою подальших успіхів світової соціалістичної системи, боротьби проти реакційних сил імперіалізму є згуртованість і єдність дій світового комуністичного руху.

На теоретичній конференції студентів виступила секретар міськкому КП України Тетяна Андріївна Овчаренко. Вона розповіла про те, що в ці дні в обстановці згуртованості, єдності дій, високої активності і діловитості проходять збори активу партійних організацій країни. Вони цілком і повністю схвалюють підсумки грудневого (1966 р.) Пленуму ЦК КПРС, зовнішню і внутрішню політику Ленінської партії.

Далі в своєму виступі секретар міськкому КПУ поділилась враженнями про семінар ідеологічних працівників, що був проведений ЦК КПРС. Вона закликала студентів-заочників бути активними ідеологічними

„ХОРОШЕ СТАЄ НА ДУШІ...“

БАГАТО хто з нас заходить в дахом, є кімнатка, де працюють музей історії університету, в Борис Олексійович Романов і Петро Олександрович Кравченко. Тут вони готують стенди, ескізи, вітрини, різні таблички, альбоми та інші необхідні речі для обладнання кабінетів університету. А у вільний від своєї основної роботи час вони пишуть картини.

І які картини! На стінах художньої майстерні ви побачите пейзажі чудової осінньої природи, каз-

виразно говорив великий російський письменник М. В. Гоголь. А пейзаж Чорного моря! І наше рідне місто є тут. Навіть болільники за гру футбольних команд з їх збудженими емоціями є на полотні. Всі ці картини — твори П. Кравченка. Вони прославляють красу нашого життя, мир на землі.

Дивися на них і дуже хороше стає на душі, обіймає гордість за людину, яка створила їх.

Наші художники Романов і Кравченко — люди високої культури, вічливі і чуйні з тими, хто до них приходить. Побажаємо ж їм нових успіхів в роботі!

І. БУВАЙЛО.

ПАМ'ЯТІ ВЧЕНОГО

НЕЩОДАВНО в Центральному лекторії відбувся вечір, присвячений 100-річчю від дня народження видатного мікробіолога та епідеміолога, академіка Д. К. Заболотного.

На вечорі виступили і розповіли про життя і діяльність відомого вченого професори К. Васильєв, Ю. Мільонущкін та викладач О. Бардах.

Було зачитано також постанову Одеського міськвиконкому про увічнення в Одесі пам'яті Д. К. Заболотного.

На фасаді нашого університету, де вчився і працював вчений, встановлена меморіальна дошка з відповідним написом

ЧИ ВІДОМО ВАМ, ЩО...

для того, щоб вступити до американського університету, треба заплатити:

за подачу заяви для вступу до університету 10 доларів;

за навчання за перший семестр — 700 доларів;

за гуртожиток з харчуванням — 500 доларів;

за кожне переexамнування — 5 доларів.

Крім того, додатково береться платня за підручники.

***

У Франції у вищих навчальних закладах вчиться лише п'ять процентів дітей робітників і три проценти дітей з селянських сімей. Робітники і селяни складають дві третини населення країни.

***

В Японії для вступу в приватний університет слід одразу заплатити від 40 до 160 тисяч ієн, а місячний зарібок робітника чи службовця — 20 — 30 тисяч ієн.

тичних позицій соціалістичних країн, активних зусиль по зміцненню їх єдності і згуртованості.

Доповідь студента В. Казанцева на тему «Агресія США у В'єтнамі і посилення міжнародної напруженості» була вислухана з великою увагою. В. Казанцев розповів про героїчну боротьбу в'єтнамського народу, охарактеризував допомогу, яку йому надають соціалістичні країни і підкреслив, що

дії американських агресорів не принесуть їм бажаних результатів.

Студент І. Литвинов у своєму виступі торкнувся проблем зміцнення європейської безпеки. Він підкреслив, що небезпечним для справи загального миру став свого роду двобічний військовий союз між правлячими колами Західної Євро-

підприємств, пропагувати рішення ХХІІІ з'їзду КПРС, грудневого Пленуму ЦК КПРС, успіхи радянської держави за 50 років.

На закінчення конференції доцент кафедри наукового комунізму Д. Бельфор і старший викладач Р. Личковський проаналізували доповіді студентів і відповіли на питання учасників конференції.

НА ЗНІМКАХ: вверху — студенти-заочники на теоретичній конференції; внизу — виступає секретар міськкому КП України Т. А. ОВЧАРЕНКО.

Фото О. КРИЖАНОВСЬКОГО.

В 1945 ...

Томились травы в голубой росе — не отыскать заборчика веки. Я выбегал на синее шоссе. Проглядывал глаза. Горели веки. Туда уходит солнце. Поворот. Ни ветра. Ни души. Одни машины. Но это кто там, вдалеке идет? В шинели. В сапогах. Заметит сына? И я бегу к нему. Кричу: — Ты мой?! Он на руку берет. Блестят медали. Он говорит: — Идем, сынок, домой. Ты где живешь? Напиться бы. Устал я. Сердилась мать. Сочувствовал сосед. — Мужчиной будь, — сестренки мне шипели. Я выбегал на синее шоссе. Проглядывал глаза. Идет! В шинели... * * * В День Победы венки понесли мы на площадь: безотцовщина — по трое в первых рядах — шла по улицам города, гордая очень. По обочинам тускло блестела вода. Мы венки возложили и долго толпились. За ограду б — поближе к Солдату попасть! Там фотограф командовал и суетился должен был сфотографировать нас. Вдруг знакомый пацан с независимым видом попытался пробиться к могиле, и вот: — Ну, куда же ты лезешь? — я вскрикнул с обидой, — Ну куда же ты лезешь? Ведь твой-то живой... Д. УЛЬЯНЦЕВ.

МЕСЯЦ шли вступительные экзамены в университет. И ровно месяц волновалась не только вся «абитура». Мама, папа, бабушка, дедушка, — те так и вовсе ночами не спали. Еще бы! Конкурс! Пять человек на место... Я вспоминаю с чего началась моя студенческая эпопея. В университете всех нас поселили в общежитии. Но общежитие получить — не экзамены сдать. А тут еще студенты-«старички» жару стали поддавать: «Один экзамен завалите — сразу с коек попросят». Всех, кто экзамены на «четверки» и выше сдал, из общежития выселять не стали. Так я стал студентом. Утром первого сентября безжалостно затрещал будильник. Открываю глаза, — в дверях тетя Фрося — уборщица. С ведрами и шваброй. А ребята — никого. — Ах ты, первокурсничек мой, — стала приговаривать тетя Фрося — и остался ты деточка без завтрака. Никак уже тебе не поспеть... Схватил я тетрадки и побежал пустыми коридорами. А в голове колотит: «Неужели первую лекцию проспал?». Но нет, успел. В вестибюле гремела музыка. Нас поздравил ректор. Только произнес он традиционное «ни пуха, ни пера», как ударил звонок. Минута в минуту. И мы разошлись по аудиториям. Лекцию нам читали интересную, но с непривычки я ничего не запомнил, а конспектировать и вовсе не успевал. Зато успел познакомиться. Славная блондиночка в гофрированной юбке, замечная. «Именно она составит вторую половину моего счастья...» Но об этом успел подумать не только я... На перемене Борька из триста двадцать первой комнаты мне заметил: — Намотай на ус, Тоня числится за мной. Так я узнал имя своего будущего счастья. На второй паре Тоня переселась ко мне. Какая была лекция, что

ее читал — не помню. После пары Борька повелительным тоном пригласил меня на рандеву в темный угол под лестницей... Он пообещал вытрясти из меня душу и какой-то феномен, который, по его мнению, зарылся во мне. Провожать себя Тоня не разрешила. Она сказала, что сегодня ее проводит какой-то Леша с физического. Потом уже буду провожать ее я. А между тем в общежитии про-

день грядущий нам готовит. Оказалось, что дальше и лучше всех видит все декан. После непродолжительного разговора с нами, который был выдержан в самых что ни есть официальных тонах, мы с Борькой поняли, что на месяц остались без стипендии. Неделю в столовой и в кино за меня платила Тоня. Сдружились мы с ней. В голову пришла мысль, что двух стипендий нам с Тоней могло бы хватить на месяц совместной жизни. Но с этим пришлось

«вверх ногами». Студенты-«активисты», которые обычно аккуратно посещали лишь собрания, где слушались их объяснения о пропущенных занятиях, стали появляться и на лекциях. На стенах аудиторий появились лозунги: «Вырастим в своей среде отличников!», «Посредством интеллекта обнажим свою эрудицию!». И первый курс обнажался. — Хорошие у нас все же студенты, — говорил декан. Но вот надвинулась и стала разворачиваться сессия. На нашем курсе появились первые отличники. Это мы с Тоней. Мы очень счастливы. Нет, все же не зря мы посещали лекции, корпели над учебниками. Отличник — это уже что-нибудь да значит, Повышенная стипендия — раз, уважение со стороны товарищей, преподавателей — два, знания — три. Но носа не задираем. Впереди еще много семестров, много сессий. Ведь мы пока только «первячки» студенты второго семестра. — Курица — не птица, а первокурсник — не студент, — смеются «старички». Не все сразу. От семестра к семестру. И мы станем настоящими студентами.

Записал С. ХАНЕВИЧ.

НЕ ВСЕ СРАЗУ

РАССКАЗ ПЕРВОКУРСНИКА

изошли существенные перемены. Борьку из триста двадцать первой комендант по каким-то соображениям переселил в нашу комнату. Витька Слоев, по прозвищу «Трепач», мигом сбегал в гастроном. Новоселье праздновали вчетвером. Иван Петрявкин, студент без прозвища и с положительной характеристикой, добровольно возложил на себя обязанности «виночерпия». Все шло хорошо. Петрявкин даже констатировал, что мы «общежитейские» ребята. Но с выводом он поспешил. Первая половина ночи прошла, так сказать, на низком уровне: состоялось близкое знакомство с Борькой. «Трепач» с высоты гардероба комментировал положение на ринг-полу. Иван Петрявкин — смекалистый парень, — не растерявшись, привел коменданта. Это спасло меня от «вытряхивания феномена». Ложились спать, не зная, что

повременить. С лекциями тоже. Нас, студентов, ждали в колхозах. И мы поехали. Помогать. Месяц полевых работ прошел незаметно. С заметным волнением возвращались в город. Тоня на очистке кукурузы заработала одиннадцать рублей. Я, кажется, остался должен колхозу. Но ничего. Наступал праздник — день стипендии. ...Лекции, библиотека, кабинеты, Учебники. И так целых три месяца. В наших рядах наступило заметное оживление. Зачеты и грядущие экзамены будили недобросовестных студентов от полугодовой спячки. Преподаватели диву давались. На семинарских занятиях мы отказались от правила, которого придерживались в течение целого семестра: «Знаем, но ничего не скажем». Никто из студентов уже не осмеливался читать учебники

ЗИМНИЙ ВЕЧЕР

*Зимний вечер приходит рано,
Стелит сумерки за окном.
И поземка шуришит в бурьяне,
Ометая сугробом дом.
Тихо в комнате. Тикают ходики.
Треск поленьев и отсвет огня.
Кот коричневым с подоконника
Желтым глазом глядит на меня.
Возле печки, присев на корточки,
Кочергой ворошит угли мать.
Ветер тихо стучится в форточку,
Будто просится ночевать.*

В. АФОНИН.

студент юридического факультета.

НИКОЛАС ГІЛЬЄН

ТАКИМ СОЛДАТОМ НЕ ХОЧУ БУТЬ

Солдатом не хочу быть,
Коли заставляють вбивати негрів, дітей і жінок, що й так з голоду мруть.
Таким солдатом не хочу бути.
Кінь на дибах, зверху сидять солдафон, з перекошеним ротом, скрегоче зубами, злісно кричить — такий і старих, і малих убива без жалю.

Таким солдатом не хочу бути.
Солдатом із ешелонів військових, що на рельсах стоять готові в путь, щоб розгромити батей*, чи задушити забастовку.
Таким солдатом не хочу бути.
Солдатом * Батей — територія цукрового заводу.

із зав'язаними очима, бо в пов'язках не бачать.
Із зв'язаними руками і ноги в кандалах.
Пригніченими солдатами — рабами царевих слуг.
Таким солдатом не хочу бути.
Якби гвинтівку мені дали, я сказав би моїм братам, що можна нею робити.
Моїм солдатам-братам, щоб знали,

що з нею робити, але мені її не дають, бо я знаю що з нею робити.
Ні тобі, ні тому, ні тому не дають.
Якими солдатами, на конях баских ми могли б бути!
Таким солдатом я хочу бути.
Солдатом, який не служить тим, що лиш для себе живуть,

й не заправля, неотесаний, у казармі, й не дере стрічками шкіру із людських гіл — звірство, або ще й гірше.
Так схоже на рабство.
Солдатом вільним, солдатом вірним, солдатом тих рабів, що визволення ждуть.
Таким солдатом я хочу бути!
З іспанської мови переклав студент факультету іноземних мов Ю. НЕГІН.